

Ing. František Pražan (1889 – 1981)

Narodil se 6. října 1889 v Otradově u Skutče. Vystudoval gymnasium v Hradci Králové, kde v roce 1909 maturoval. V letech 1909-1913 vystudoval lesnický obor vysoké školy zemědělské ve Vídni. Po dokončení vysokoškolských studií, ještě před první světovou, válkou nastoupil praktické zaměstnání u hrazení bystřin.

Počátkem první světové války musel narukovat. Na srbské frontě byl zajat a společně se srbským vojskem se dostal až na Adrii. Jako válečný zajatec pracoval na úpravě a zřizování cest a silnic v Srbsku, nejprve manuálně, později přebíral technické vedení postupně nad všemi úseky. Když se dalo v listopadu 1915 srbské vojsko na ústup přes Albánii k břehům Adrie, šel s nimi. Díky své rozvaze a ukázněnosti, dostal se na adriatické pobřeží, odkud byl převezen pak do Francie. Odtud se jako důstojník francouzských legií vrátil do osvobozené vlasti.

Po krátkém působení u hrazení bystřin na ministerstvu zemědělství začal vyučovat r. 1920 na Zemské střední škole v Jemnici. Po jejím přeložení nastoupil ve školním roce 1920/21 jako profesor na Vyšší lesnickou školu v Hranicích. Vyučoval především technickým lesnickým předmětům - lesní těžbu, geodézii, technické stavitelství, technologii dřeva. Jako pomůcku pro studium vydal několik titulů skript, které jsou dodnes cennou odbornou literaturou v knihovničkách nejstarších absolventů lesnické školy. Zde působil jako profesor až do 30. 7. 1941, kdy byl dán do nucené výslužby.

Po odchodu ředitele Františka Matějky byl v roce 1938 jmenován ředitelem. Jeho činnost v této funkci ve velmi obtížných protektorátních letech vzhledem k vzniklým okolnostem byla velmi obtížná. Byli zatýkáni profesori a zbylé ročníky přestěhovány do Přerova. Po dokončení studia posledního ročníku českých studentů v Přerově r. 1943 byla škola uzavřena. Po tomto krátkém působení v Přerově musel jako bývalý legionář I. světové války odejít do předčasné pense. Vrací se na Vysočinu do Krouné u Chrudimi.

Po skončení války v roce 1945 byl rehabilitován a nastupuje 30. 5. 1945 ředitelské místo v Hranicích. Odtud byl 30. 7. 1945, počátkem školního roku 1946/1947 přeložen do Písku a pověřen správou školy. V roce 1947 byl jmenován ředitelem státní vyšší lesnické školy v Písku s účinností od 28. 10. 1939. V době svého ředitelování v Písku byl již vyzrálým pedagogem s bohatými zkušenostmi. Svou málomluvností snad až odměřeným vystupováním vzbuzoval respekt u všech studentů, zejména v počátcích vzájemného seznamování. Ve skutečnosti, byl člověkem přístupným, který měl rád mladé lidi a dovedl je pochopit i tolerovat menší prohřešky.

Jako učitel se specializoval na předměty technické – lesní těžbu, technologii dřeva, geodézii, lesní stavitelství. Aby usnadnil žákům studium, vypracoval řadu skript, která pro svoji srozumitelnost sloužila nejen žákům, ale jako dobré vodítko i absolventům v praxi. (Geodézie I. vydání 1924, II. vydání 1928, Těžba lesů 1932, Stavitelství 1932/33, Lesnickou technologii Písek 1936.) Tato skripta měla vysokou úroveň a jsou uchovávána v Síni tradic na lesnické škole v Hranicích. Kromě toho uveřejnil i některé odborné studie v Lesnické práci. Jako učitel ve svých požadavcích byl velmi náročný, probíranou látku dovedl jasně a srozumitelně vyložit a vědomosti žáků spravedlivě hodnotil. Studenty vždy podpořil. Byl nesmírně skromný a houževnatý a ještě ve svých 90 letech byl duševně i tělesně obdivuhodně svěží. Vděčně na něj vždy vzpomínali jeho žáci, spolupracovníci pro jeho spravedlivost, přátelství a kamarádství.

Z Písku odešel v roce 1948 na trvalý odpočinek zpět do Krouné u Chrudimi. Zemřel 27. července 1981 ve věku 92 let. Je vzpomínán jako bývalý ředitel státních vyšších lesnických škol v Hranicích (1939-40) a v Písku (1945-1948).

Zpracoval Ing. Vladimír Šmíd